

[Alfred Hansen.]

lovforslaget at gøre, men jeg vil blot nævne det som en mulighed, der ville indebære en mindre udgift for det offentlige fremover, når man skal til at betale for ekspropriation.

Jeg føler mig også meget tryk ved dette forslag, sådan som det er udformet, når man ved, at de mennesker, som bliver berørt af en ekspropriation, kan anke den for en taksationskommission, og hvis de ikke finder tilbuddet om erstatningen for det afståede jordareal tilfredsstillende, kan de igen anke det til en overtaksationskommission. Jeg synes, det er betryggende, at man har disse uvildige instanser til at fastsætte den endelige pris for afståede arealer.

Må jeg til slut stille det spørgsmål til ministeren, om ministeren i forbindelse med dette forslag vil overveje at drage omsorg for, at der bliver fremsat forslag om årlige vurderinger fremfor de nuværende vurderinger hvert 4. år. Det er efter mit skøn ikke særlig besværligt. Man har de stedfundne handlers priser til rådighed; rent statistisk har man det materiale, man skal bruge, og med de maskinelle hjælpemidler, vi har til rådighed, skulle det ikke være noget særlig stort problem at regulere disse vurderinger årligt. Med årlige vurderinger er vi i hvert fald ude over problemet med bestemmelsen i § 15, stk. 6, om at afståede arealer ikke må overstige de 25 pct. af grundværdien.

Endelig kunne man jo stille efter at få jordpriserne i ro; så behøver man ikke tage hensyn til eventuel salgsværdi fremfor vurderingsprisen.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg siger tak for en overvejende positiv modtagelse af dette forslag. I indlæggene fra ordførerne er der rejst forskellige spørgsmål, og jeg imødeser, at man i udvalgsarbejdet har yderligere spørgsmål at stille. Der er forskellige uafklarede punkter, man gerne vil grave lidt dybere i. Hr. Lowzow nævnte ønsket om at få nogle konkrete eksempler, og det vil jeg naturligvis være parat til at hjælpe med, i den udstrækning det er muligt.

Jeg konstaterede, at hr. Ernst Schmidt fra fremskridtspartiet faktisk var den eneste ordfører, der gik direkte imod. Hr. Ernst Schmidt fandt, at man angreb § 73 i grundloven. Man kan vel sige, at når der er tale om ekspropria-

tion, ja, så er der altså tale om, at samfundet må gribe ind i den almindelige ejendomsret.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at den praksis, der er nævnt i bemærkningerne til forslaget, hvorefter man har kunnet opnå en hensigtsmæssig jordfordeling ad frivillig vej og altså hermed efterlevet det, der er hensigten med lovforslaget, også vil være den fremgangsmåde, der normalt vil blive anvendt i fremtiden. Problemet er bare, at man gerne skulle have et lovmæssigt grundlag for at gå videre ad denne vej.

Hr. Ivar Hansen stiller spørgsmålet, om ekspropriationskommissionen skal følge landbrugsministeriets indstilling. Det ligger i forslaget, at det ikke er tilfældet. Der er tale om, at man kan komme med en indstilling, men det er ekspropriationskommissionen, der træffer afgørelsen – som sagt uden tvivl efter forhandlinger.

Må jeg føje til: når det drejer sig om lovforslagets tilblivelse, har der jo i allerhøjeste grad været tale om kontakt til landboorganisationerne via landbrugsministeriet.

Jeg skal til den tidligere trafikminister og nuværende miljøminister videregive de synspunkter, som hr. Ivar Hansen gjorde gældende om, at man tager for meget hensyn til fredningsinteresser på bekostning af erhvervsinteresser. Det er vel også et spørgsmål, som vi kan vende tilbage til i udvalget.

Hr. Alfred Hansen erkender, at det ikke har noget med lovforslaget at gøre at nævne Humlums tanke om at føre motorvejen op igennem Midtjylland. Så vidt jeg erindrer fra den debat, der fandt sted for år tilbage, var et af formålene netop at udvikle den del af landet, altså at trække industri og byer til vejen. Derfor synes jeg, hr. Alfred Hansen kløges noget i sine første bemærkninger om, at man skal lægge det så langt fra byerne som muligt.

Med hensyn til ideen om at overveje årlige vurderinger skal jeg videregive ønsket til den minister i regeringen, der har med det at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør